

Nieuwsbrief februari 2018

Jaargang 15 - nr.151

Jarenlang hebben we als bedrijf een nieuwsbrief gehad. Een brief met nieuws die periodiek verscheen en waarmee we elkaar willen informeren over actuele zaken.

De eerste verscheen in januari 2003 en de daaropvolgende telkens maandelijks. Tot aan januari 2017. Daarna stakte het nieuws of bleef de brief uit. Of beide. Tot aan vandaag, februari 2018.

Tja, als je eenmaal per jaar een nieuwsbrief uitbrengt, kun je dat hooguit nog regelmatig of periodiek noemen. Maar actueel? Nee, dat kan ik niet verdedigen. En zeker niet in de taxibranche. Daar gaan de ontwikkelingen zo snel dat je wel haast senior helderziende moet zijn om de actuele stand van zaken alleen maar waar te nemen.

Waarom we onze nieuwsbrief een jaar lang moesten ontberen? Dat mogen jullie slechts op mijn conto schrijven. Vele andere tijdrovende werkzaamheden waren de oorzaak. Die andere werkzaamheden die veel tijd vroegen waren er in ieder geval en mocht dat niet te combineren zijn geweest kun je de oorzaak ook toeschrijven aan het maken van verkeerde keuzes van de uitvoerder. Ik dus.

Hoe dan ook. Hij is er weer.

Veel nieuws, veel brief, veel zin en soms ook onzin.

Veel leesplezier!

Kort door de bocht of lang van stof...

Dromen over later

We kennen haar allemaal. Loesje. Met haar zinnige teksten. Diepzinnige teksten soms. Ze zet ons aan het denken. Of op het verkeerde been. Soms ook juist op het goede been. Ze geeft in ieder geval vaak een verrassende draai aan een uitspraak of een tekst. Zo ook in dit geval. Later als ik groot ben. Ja dan, dan gaat het gebeuren! Grootse verwachtingen gaan gebeuren. Dromen worden waar. Maar, zegt Loesje, daar ga ik toch niet op wachten? Met andere woorden daar ga je meteen mee aan de slag. Die ga je vandaag waarmaken! De vraag is of ons taxivervoer daar ook op zal wachten...

Later als ik groot ben. Het schijnt de titel van een nieuw televisieprogramma van RTL4 te zijn. Het wordt gepresenteerd door Jochem van Gelder. Met deze titel en Jochem als presentator laat het zich met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid raden waar het over gaat. Precies, het gaat over kinderen die dromen over later. Concreet neemt Jochem kinderen uit groep 7 en 8 mee op ontdekkingsreis naar hun droombaan. En in dat kader attendeert onze branchevereniging ons er op dat de commerciële omroep met Jochem op zoek is naar taxiondernemers die mee willen werken aan dit programma. Mee willen werken om kinderen kennis te laten maken met het werk van een taxichauffeur. Hun droombaan.

Een paar weken geleden was ik bij een bijeenkomst met Vincent Everts. Vincent is trendwatcher en goeroe op het gebied van mobiliteit. Toekomstige mobiliteit. En dan gaat het vooral om elektrische en autonome mobiliteit. Bij dat laatste is geen bestuurder van vlees en bloed meer nodig om een auto van de ene naar de andere plaats te dirigeren. Dat doet hij volledig zelf. Een automobiel zal daarmee haar naam, die we mogen vertalen als 'zelf rijden', pas met recht eer aan gaan doen. Of misschien kunnen we zeggen dat ze daarmee dan pas echt daad bij het woord zal voegen. Dus nu het later is, nu ze groot is geworden.

Dhr. Everts verkondigde dat de ontwikkeling van de automobiel in de afgelopen 50 jaar zich absoluut door zal zetten, maar dan in een periode van slechts 4 tot 5 jaar. De technologie ontwikkeld zich exponentieel. Oei, 50 jaar geleden wisten we nog niet van cruise control, lane control, traction control, parc distance control of welke andere control dan ook. Waar voor ons de auto nu zonder navigatie of airconditioning onbruikbaar is, wisten we toen van deze voorzieningen het bestaan nog niet eens. Het was meer de tijd waarin een analoge radio zonder cassette niet standaard, maar een optie was. Net als de rechter buitenspiegel en gordels achterin. Als we die mega ontwikkeling door vertalen naar de komende 4-5 jaar....

Uber heeft tienduizenden zelfrijdende Volvo's besteld en trekt daarbij miljoenen euro's uit voor de verdere ontwikkeling van autonoom rijden in de taxibranche. Het gaat om de Volvo XC90. Niet helemaal het instapmodel van de Zweden. De mensen van Uber, niet te verwarren met de Ubermensen, voorspellen dat het beroep van taxichauffeur een uitstervende is. Op vrij korte termijn zelfs. Het bericht kwam in dezelfde week als de oproep voor 'Later als ik groot ben'. Het programma waarin kinderen van groep 7 en 8 o.a. zullen kennismaken met ons beroep. Hun droombaan. Tja, soms rijmen zaken niet.

Het houdt me mateloos bezig. Onze toekomst bedoel ik. Misschien ook wel mijn droom.

En daarmee ook wel de toekomst van deze kinderen.

De kinderen van groep 7 en 8.

Want de meeste dromen zijn bedrog. Toch?

En later? Ja, later is allang begonnen.

**LATER
ALS IK
GROOT BEN**

**DAAR GA IK
TOCH NIET
OP WACHTEN**

Loesje

Op reis met Lekje en Sip

Mocht het zo zijn dat de dromen van de kinderen van Jochem inderdaad bedrog zijn.
Mocht het zo zijn dat het later van RTL4 inderdaad allang is begonnen.
Mocht het zo zijn dat we binnen afzienbare tijd inderdaad zonder chauffeur kunnen rijden.
Tja... ik moet er niet aan denken dat onze klanten dan kanjers als jullie zouden moeten missen.

Onderstaand een prachtig reisverslag van een van onze kanjers.
Lekje en Sip (man van Lekje, voor degenen die dat niet weten) zijn nl een dag met een van onze klanten incl gezin op vrijwillige basis een dag op reis geweest. Het gaat om een vluchtelingengezin uit Afghanistan dat nu in Oosterwolde woont. Hun moeder en oma is ernstig ziek en wordt door omstandigheden verpleegd in een ziekenhuis in Duitsland. Het gezin heeft niet de middelen om haar te bezoeken. Door de actie van Lekje en Sip en financiële ondersteuning van een aantal familieleden heeft het gezin haar nu toch kunnen bezoeken. Het verslag:

Reis naar Ludwigshafen Am Rhein zaterdag 20 januari 2018

We zijn om 6.15 vertrokken uit Oosterwolde met z'n achten. De familie stond al paraat en ze waren ons zeer dankbaar dat we dit voor hun wilden doen. Er ontbreekt 1 van de kinderen omdat die geen vrij kon krijgen. We hadden een bus gehuurd van Taxi Kort, zodat iedereen een goede zitplaats had, want het is toch een flink stuk rijden. Het had gevroren en gesneeuwd dus het was uitkijken, want het was behoorlijk glad totdat we op de snelweg waren. Na een tijdje lag iedereen te slapen ook omdat ze 's nachts slecht hadden geslapen vanwege de spanning.

Na de eerste 200 kilometer de eerste stop voor een kop koffie en een broodje. We zitten nu ca 40 kilometer voor Venlo waar we de grens over gaan. Ze hadden overal rekening mee gehouden en hadden koffie en allerlei versnaperingen meegenomen voor onderweg. Ze waren allemaal zeer enthousiast en blij dat ze hun oma en moeder konden opzoeken in Duitsland. Ook de kinderen zeiden regelmatig dat dit niet mogelijk was geweest als wij hun niet hadden geholpen. De vader van het gezin spreekt niet erg duidelijk Nederlands maar gaf wel te kennen dat hij dit nooit zou vergeten. Zelf zo'n reis maken met zijn gezin is niet te betalen. Een gezin met 5 kinderen die allemaal naar school gaan kost het nodige en dan is er geen geld voor andere zaken. De dochter gaat 's morgens voordat ze naar school gaat, vakken vullen bij AH zodat ze haar eigen zakgeld verdient.

Na de koffie stapt Lekje achter het stuur en rijden we Duitsland in. Het is lekker rustig op de weg en het weer is goed. Iedereen is toch wel nieuwsgierig en gespannen hoe het nu met oma en moeder is. Zij is door een tante (de zus van vader) vanuit Nederland meegenomen naar Duitsland, ondanks dat de artsen dit sterk afgeraden hebben. Ze zou te ziek zijn om haar te vervoeren, echter toch is het gebeurd. Het contact met zijn zus is daardoor natuurlijk niet optimaal. Ze genieten allemaal van de reis en met name de dochter vraagt van alles, omdat ze nooit zo'n lange reis maken.

Om 10.30 hebben we de volgende stop en de reis gaat voorspoedig. Ik raak weer met vader aan de praat en hij laat me een schotwond in zijn nek zien. Ook is hij in z'n benen geschoten maar heeft het overleefd. Zijn vader en ook zijn broer zijn vermoord waarna ze zijn gevlucht. Een zus van hem is in Australië terecht gekomen en een andere zus in Washington. De zus die zijn moeder heeft meegenomen naar Duitsland woont in Ludwigshafen. Wat ik begreep zijn 2 van de 5 kinderen in Afghanistan geboren. De moeder van zijn vrouw woont daar nog steeds. In Afghanistan hadden ze het goed en waren voor die begrippen rijk. Hij kocht huizen op werden opgeknapt en weer verkocht of verhuurd. Ze hebben alles achter moeten laten en reis naar Nederland heeft enkele tienduizenden dollars gekost dus alles was weg.

We vervolgen de reis naar Ludwigshafen en zijn om 12.30 bij de Kliniek waar moeder zou moeten liggen. Nadat we ons gemeld hadden bij de receptie bleek dat ze hier niet meer was en de dag daarvoor verhuist was naar een ander ziekenhuis. Hier was dus niets van bekend. Ik heb gevraagd of ze wilden kijken waar ze nu was en of we een adres konden krijgen. Na enig zoekwerk bleek dat ze in een ander ziekenhuis in Ludwigshafen lag. De afstand hier naar toe was ca. 10 minuten dus gelukkig vlakbij. Bij aankomst gevraagd waar ze lag en hebben we de familie naar de betreffende afdeling en kamer gebracht.

Bij binnenkomst bleek ze wakker te zijn en ze herkende gelijk de kinderen en was zeer verrast. Ook de zus was hier aanwezig. Dat ze erg ziek is was duidelijk, een oud mager vrouwtje die daar in dat grote bed lag. Ze was overigens goed bij, want ze had gelijk gevraagd naar de andere zoon die niet mee was. Lekje en ik zijn gelijk naar beneden gegaan en hebben daar een kop koffie gekocht, zodat de familie bij elkaar was. Oma was altijd een onderdeel van hun gezin en heeft lang bij hun ingewoond. De ruimte was er niet voor maar dan sliep er eentje in het schuurtje wat eigenlijk niet kon en veel te koud was. Mooi dat ze elkaar nu weer konden zien.

Na ongeveer een half uur kwam het hele gezin weer naar beneden en waren superblij dat ze hier nu waren en vonden het geweldig wat we voor hun deden. We hebben aangegeven dat we nog wel even konden blijven en dat ze later op de middag nog wel een keer naar haar toe konden maar dat wilden ze beslist niet. Oma moest rusten en ze hebben verschillende foto's gemaakt waar de familie met oma op staat.

We hebben een kop koffie gedronken en een broodje gegeten en zijn aan de terugreis begonnen. Het weer was erg slecht en het regende pijpenstelen. Eenmaal op de snelweg schoot het niet op, omdat het zicht slecht was en veel drukte. Ze raken er niet over uitgepraat dat ze bij oma geweest waren, echt geweldig. Omdat het weer zo slecht was zijn we eerst maar doorgereden en alleen maar even getankt. De regen ging over in sneeuw en de wegen werden slechter dus pas op de plaats. Ca. 100 km voor de grens hebben we toch maar even een stop ingelast om wat te drinken.

Ook hier raakten we weer met de ouders aan de praat en hij vertelde o.a. dat hij nooit terug zou kunnen naar Afghanistan. Hij zou gelijk worden opgepakt en vermoord. Ook zijn kinderen zouden daar nooit naar toe kunnen, omdat ze gelijk zouden worden opgepakt. Op het moment dat hij dan heel veel geld zou betalen zouden ze misschien weer vrijgelaten worden. Zijn vrouw zou nog terug kunnen om haar moeder, die daar nog woont, en verdere familie te bezoeken. In hoeverre dat veilig is dat is nog maar de vraag. We hebben de kinderen gevraagd of ze het leuk zouden vinden om onderweg ergens te eten bijv. bij Mac Donalds. Ze vonden dit veel te veel van het goede en gaven aan thuis ook wel te kunnen eten, omdat we al zo veel voor hun hadden gedaan. Het is een keurig en fatsoenlijk gezin dat merk je aan alles. Ook hoe de kinderen onderling met elkaar omgaan is helemaal geweldig.

We vervolgen onze reis en de sneeuw gaat weer over in regen. In de buurt van Nijmegen hebben we een afslag genomen, nadat we een Mac Donalds mast zagen. Het was hier echter zo druk dat we verder zijn gereden tot vlakbij Arnhem. Hier toch gegeten bij de Mac wat de kinderen helemaal geweldig vonden. Erg bescheiden, ze hoefden niets te drinken, want dat hadden ze nog wel in de auto. Wij hebben alles maar besteld en betaald incl. een drankje. Na anderhalf uur waren we om plm. 21.00 uur weer in Oosterwolde. Het was een lange dag en een pittige reis van 1100 kilometer maar zeker de moeite waard. De hele familie was ons erg dankbaar en we werden met onze familie uitgenodigd om een keer bij hun te komen eten.

We hebben de bus nog even getankt en waren om 21.30 weer thuis. Namens deze familie hartelijk dank voor jullie bijdrage. Nu is er nog wat geld over en we zijn nog aan het kijken wat we hiermee nog willen doen. Wellicht een boodschappenbon of i.d.. Als jullie een idee hebben laat het maar weten.

Groet,
Sip en Lekje

Openbaar vervoer

Een van onze vervoersoorten is openbaar vervoer. We rijden dit voor Arriva en zoals de naam al verradt is dit vervoer voor iedereen. Openbaar dus. Toch zijn er verschillende soorten openbaar vervoer, elk met verschillende kenmerken en spelregels. Omdat de indruk bestaat dat dit bij iedereen niet even duidelijk is, hierbij nog even naast elkaar. Sorry, onder elkaar.

Opstapper

De Opstapper maakt geen onderdeel uit van de reguliere dienstregeling en is daarmee een aanvullend vervoersproduct van Arriva.

- Mensen moeten altijd vooraf reserveren (min 1 uur vooraf).
- Het gaat om vervoer vanaf halte Opstapper – halte bus of vanaf deur – halte bus.
- Per rit en per persoon kost dit 2,50 en voor deur – halte ritten 4,00.
- Bedragen moeten contant in de auto worden voldaan.

Belbus

De belbus is regulier openbaar vervoer, ofwel maakt onderdeel uit van de dienstregeling. Het gaat echter om de daluren waarop er zo weinig vraag is dat het met klein materieel gereden kan worden. Daarbij heeft men deze dienstregeling vraagafhankelijk gemaakt.

- Ook hiervoor moeten mensen dus altijd vooraf reserveren (min 1 uur vooraf).
- De belbus is in de avonden, weekenden en schoolvakanties.
- Mensen kunnen gebruik maken van de belbus met een OV-chipkaart.
- Wij moeten deze OV-chipkaarten ontwaarden met een zgn reader. Deze apparaten liggen klaar om mee te nemen in de kantine. Er zijn er echter slechts 2 beschikbaar dus we rijden noodgedwongen vaak zonder reader. Dit is dan niet anders.
- Als mensen geen OV-chipkaart hebben, kunnen ze normaalgesproken een ritkaart kopen bij de chauffeur. Deze hebben wij echter niet van Arriva gekregen. Passagiers die geen OV-chipkaart hebben kunnen daarom bij ons mee tegen betaling van 2,50. Dit is de prijs van een ritkaart.
- Bij belbus ritten hoeven wij alleen de haltes aan te doen waar mensen een rit hebben gereserveerd. Tussentijdse haltes hoeven we niet aan te doen, zodat, bijv i.v.m. combinatievervoer, ook een andere route gereden mag worden.

Nancy

Nancy heeft per afgelopen maandag gekozen voor een andere baan en rijdt dus geen schoolroute meer. Ze werkt nu bij PostNL. Ook een vervoerder, maar dan van post en pakjes. Nogal een verschil. Het ging Nancy overigens niet om dat verschil, maar bij haar nieuwe werkgever kan ze full time werken.

Arjan van der Schaaf is nieuw bij ons en heeft haar route overgenomen. Hij zal dat tijdelijk doen tot aan de voorjaarsvakantie. Daarna gaat hij naar collega Waaksma en neemt Sientje de route definitief over. Arjan is 40 jaar, alleenstaand, woont in Leeuwarden en heeft 2 jaar ervaring in het vervoer van kinderen bij VMNN/Dorenbos. Sientje zal ik de volgende keer aan jullie voorstellen.

Gestoord worden

Zo nu en dan krijg ik moppers van jullie dat een auto een mankementje heeft of een storing. Het gaat dan niet alleen om de storing op zich, maar vooral ook over het feit dat het soms nogal even duurt voordat het wordt verholpen. Natuurlijk verhelpen wij alles het liefst meteen weer. Sterker nog, we zetten er op in om storingen te voorkomen, zodat er helemaal niet gerepareerd hoeft te worden.

Maar dat lukt niet altijd en het kost veel tijd, energie en daarmee geld om relatief kleine storingen meteen te verhelpen. Als ze geen gevaar vormen proberen we de reparaties daarom zoveel mogelijk te combineren met ander werkplaatsbezoek. Dat betekent dat het soms inderdaad even kan duren.

Daarentegen is het de laatste weken of maanden een aantal keren voorgekomen dat er een auto van ons met volledig gladde banden reed waarvan geen melding werd gemaakt. Dat is geen klein mankement en kan wel degelijk gevaarlijk zijn. Dit moeten we daarom juist zeker horen en deze meteen vervangen. Ik nodig jullie dan ook uit hier scherp(er) op te zijn.

Record

We hebben 2017 helaas afgesloten met een record aantal schadegevallen door schuld. 39 stuks in totaal. Dat komt neer op meer dan 3 gemiddeld per maand! Dat is beslist een dubieus record en niet iets om trots op te zijn. Nog twijfelachtiger wordt het nu het er op lijkt dat we in 2018 een serieuze poging doen om dat record te verbreken. Opnieuw wil ik jullie dan ook uitnodigen. Uitnodigen om te breken met die trend. Uitnodigen om, als we dan toch gaan voor een record, te gaan voor het minste aantal schadegevallen.

Het beste idee van Appelscha

Eind vorig jaar heb ik meegewerkt aan een initiatief van onze gemeente om iets te doen aan (verborgen) eenzaamheid in Appelscha. In groepjes werden we uitgenodigd om ideeën te bedenken waarmee eenzame mensen uit hun isolement kunnen worden gehaald. Een hele dag zijn we met elkaar met dit probleem of met deze uitdaging bezig geweest en aan het einde van de dag zijn er twee ideeën tot de beste verkozen. Nu is het aardige niet alleen dat ons idee een van die beste ideeën was, maar vooral ook dat we bij ons idee gebruik maken van taxivervoer. We zijn nu bezig met het uitwerken en toepassen van de beide ideeën. En omdat we als bedrijf bij beide een rol spelen, deel ik dit graag met jullie. Ik schrijf dat we als bedrijf een rol spelen, maar het gaat alleen maar om mensen, dus *jullie* spelen een rol. *Jullie spelen de de hoofdrol.*

Van een lang verhaal de twee ideeën in het kort:

Aanschuifmaaltijd

Dit was het idee van een van de andere groepen. De uitwerking en de organisatie pakken we echter gezamenlijk op. We gaan eens per maand een maaltijd organiseren waar iedereen 'aan mag schuiven'. Vooral is het natuurlijk de bedoeling dat we daar mensen aan tafel krijgen die veel alleen zijn. Of misschien moet ik zeggen mensen die zich alleen voelen. Het kan dan heel gezellig zijn om samen een vorkje te prikken. Het gaat dus om de sociale contacten. Het eten is daarbij een middel. Het kan natuurlijk zijn dat mensen zich spontaan zelf aanmelden voor deze maaltijd. Maar het kan ook zijn dat er mensen zijn die eenzaam zijn, veel aan een dergelijk samenzijn kunnen hebben, maar net de stap niet (durven) zetten en een duwtje nodig zijn.

Wat is onze rol hierbij?

- Wij treffen veel mensen bij ons in de auto. Mensen delen soms ook veel met ons. Wij kunnen dus mensen herkennen die in deze groep vallen, lees: eenzaam zijn. Wij kunnen ze dan ook wijzen op dit initiatief in Appelscha. Er zijn daarvoor flyers die we kunnen uitdelen.
Concreet is er vrijdag 02-03-2018 om 18:00 een eerste aanschuifmaaltijd bij Le Coq in Appelscha. De kosten hiervoor zijn 5,00 per persoon.
- De tweede rol die we hebben is dat de opgave voor deze maaltijden bij ons is. Mensen kunnen zich telefonisch of per e-mail opgeven bij onze centrale.

De 10 Jelles

De 10 Jelles? Wat is dat nu weer? Wij hebben maar een (1) Jelle. Alsof dat niet genoeg is. De bedoeling van dit project is dat we eenzame mensen helpen door hun gesprekspartner of meer een luisterend oor te zijn tijdens een taxirit. En die rit zouden we dan kunnen koppelen aan een activiteit passend bij de interesses van de betreffende persoon.

Het idee is ontstaan n.a.v. het verhaal van een van onze klanten. Zij wist me te vertellen ook vaak eenzaam te zijn en dan graag gewoon even lekker met iemand zou willen praten. In haar eigen omgeving had ze dat niet. Alleen in de taxi had ze dat. En dan vooral met een (1) chauffeur. Precies.... een van die 10.

Wat is onze rol hierbij?

- Ogen en oren open houden. Dat is overigens sowieso een aanrader als chauffeur. Maar daarmee herkennen jullie wellicht de mensen die voor dit idee in aanmerking zouden kunnen komen. Mensen wiens eenzaamheid we zouden kunnen verzachten door jullie zelf. Jullie kunnen in dat geval mensen zelf wijzen op de mogelijkheden die er zijn of een naam waarvan jullie signaleren dat hij/zij hier iets aan zou kunnen hebben aan mij doorgeven. Ik zal dan actie ondernemen.

Personeelsbijeenkomst

Graag nodig ik jullie uit voor een personeelsbijeenkomst.

Wanneer? 06-03-2018 (dinsdag)

Hoe laat? 19:30 uur

Waar? Activiteitscentrum De Miente Oosterwolde

Ik wil het dan met jullie hebben over wat er nu speelt binnen ons bedrijf, ofwel de actualiteit en vooral ook wil ik proberen met jullie een eindje vooruit te kijken.